

บันทึก

เรื่อง การจัดตั้งสำนักงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา

กรมอาชีวศึกษามีหนังสือ ที่ ศธ๐๙๐๕/๑๒๒๔๕ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้เสนอนโยบายมีงานทำและการแก้ไขปัญหาการว่างงานเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา และคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วมีมติเมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๒๖ ให้คณะกรรมการร่วมภาครัฐบาลและเอกชนเพื่อแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) รับไปพิจารณาหาทางเพิ่มบทบาททางเอกชนในการสร้างงาน ในการจัดให้มีคณะกรรมการร่วมภาครัฐบาลและเอกชน กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้รับพิจารณา ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 13 กันยายน ๒๕๒๖ ตามที่คณะกรรมการรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจเสนอมาตรการในเรื่องนโยบายการมีงานทำและแก้ปัญหาการว่างงานจำนวน ๖ ข้อ และข้อ ๑ มีความว่า จัดให้มีระบบตลาดแรงงานในรูปของบริการข่าวสาร การประสานงานระหว่างสถาบันการศึกษาและผู้ต้องการแรงงานทั้งนี้ โดยถือเป็นนโยบายสำคัญที่จะต้องทำทั้งในระดับสถานศึกษา ระดับกระทรวงและระดับชาติ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามนโยบายดังกล่าว กรมอาชีวศึกษาจึงได้มีประกาศกรมอาชีวศึกษา ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๒๗ เรื่อง การจัดตั้งสำนักงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ให้สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาทุกแห่งจัดตั้งสำนักงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานขึ้น เพื่อทำหน้าที่เผยแพร่ข่าวสารข้อมูลด้านตลาดแรงงานและประสานงานกับผู้ต้องการแรงงานซึ่งประสบความสำเร็จในการดำเนินการตลอดมา

ต่อมา กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย ได้มีพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ.๒๕๒๘ ออกใช้บังคับบัญญัติในเรื่องการจัดหางานภายในประเทศจะต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง หากฝ่าฝืนอาจมีโทษในทางอาญา และกระทรวงมหาดไทยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕^๑ และมาตรา ๑๑^๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ.๒๕๒๘ ได้มีประกาศ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๒๙ กำหนดห้ามมิให้จัดตั้งสำนักงานจัดหางาน ณ สถานที่ดังต่อไปนี้

^๑พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ.๒๕๒๘

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นหรือออกระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

^๒พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ.๒๕๒๘

ข้อ ๑ สถานที่ที่มีสำนักงานจัดหางานตั้งอยู่แล้ว

ข้อ ๒ สถานศึกษา ศาสนสถาน สถานพยาบาล สถานสงเคราะห์สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานพักพิง มูลนิธิ สมาคม สโมสร ร้านค้าของเก่า หรือสถานที่ซึ่งคับแคบไม่เหมาะสมหรือสถานที่ประกอบกิจการอื่นซึ่งไม่อาจแยกเป็นส่วนส่วนได้ในการนี้กรมอาชีวศึกษามีความประสงค์จะขอหารือว่า

๑. การที่สถานศึกษาได้จัดตั้งสำนักงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานขึ้นภายในสถานศึกษาเพื่อทำหน้าที่เผยแพร่ข่าวสารข้อมูลด้านตลาดแรงงานและประสานงานกับผู้ต้องการแรงงาน โดยให้บริการเฉพาะนักเรียนนักศึกษาในสังกัด และไม่คิดค่าบริการหรือค่าตอบแทนแต่อย่างใด อันเป็นการปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลซึ่งถือว่าเป็นกิจการงานของทางราชการ ดังนั้นจะถือว่าเป็นการจัดหางานตามความหมายของพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ.๒๕๒๔ ซึ่งจะต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนหรือไม่

๒. การที่สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาจัดตั้งหน่วยงานขึ้นภายในสถานศึกษาเพื่อให้บริการดังกล่าวโดยใช้ชื่อว่า สำนักงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานและไม่ได้ขอรับอนุญาตจากนายทะเบียนจะเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๖๕^๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ.๒๕๒๔ ซึ่งต้องรับโทษทางอาญาตามมาตรา ๗๔^๔ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันหรือไม่

๓. การที่สถานศึกษาจัดตั้งสำนักงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานขึ้นภายในสถานศึกษาจะเป็นการต้องห้ามตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๑๐มกราคม ๒๕๒๙ เรื่อง กำหนดสถานที่ซึ่งต้องห้ามจัดตั้งสำนักงานจัดหางานหรือไม่

กรมอาชีวศึกษาจึงขอหารือเรื่องดังกล่าวเพื่อถือเป็นแนวปฏิบัติต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวและได้รับฟังคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (กรมอาชีวศึกษา) ผู้แทน

มาตรา ๑๑ ผู้รับอนุญาตจัดหางานในประเทศต้องแสดงใบอนุญาตไว้ ณ ที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สำนักงานตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ผู้รับอนุญาตจัดหางานในประเทศจะตั้งสำนักงาน ณ โรงแรม หอพัก สถานบริการ โรงรับจำนำ สถานที่ที่จัดให้มีการเล่นการพนันเป็นปกติธุระ หรือสถานที่อื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดมิได้

^๓พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ.๒๕๒๔

มาตรา ๖๕ ห้ามมิให้ผู้ใดนอกจากผู้รับอนุญาตใช้ชื่อ คำแสดงชื่อ หรือคำอื่นใดในธุรกิจว่า “สำนักงานจัดหางาน” “ห้างหุ้นส่วนจัดหางาน” หรือ “บริษัทจัดหางาน” หรืออักษรต่างประเทศที่มีความหมายเช่นเดียวกัน เว้นแต่ใช้ในการขออนุญาตจัดหางาน

^๔พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ.๒๕๒๔

มาตรา ๗๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่งมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๔๗ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๖ (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) มาตรา ๔๘ มาตรา ๖๔ หรือมาตรา ๖๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

กระทรวงมหาดไทย (กรมแรงงาน) และผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) แล้ว มีความเห็นดังนี้

(๑) สำหรับปัญหาข้อ ๑ ที่ว่า การที่สถานศึกษาได้จัดตั้งสำนักงานแนะแนวอาชีพ และจัดหางานขึ้นภายในสถานศึกษาเพื่อทำหน้าที่เผยแพร่ข่าวสารข้อมูลด้านตลาดแรงงานและประสานงานกับผู้ต้องการแรงงาน โดยให้บริการเฉพาะนักเรียนนักศึกษาในสังกัดและไม่คิดค่าบริการหรือค่าตอบแทนแต่อย่างใด อันเป็นการปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลซึ่งถือว่าเป็นกิจการงานของทางราชการ ดังนี้ จะถือว่าเป็นการจัดหางานตามความหมายของพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ.๒๕๒๘ ซึ่งจะต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนหรือไม่ นั้น เห็นว่า ตามมาตรา ๔^๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ.๒๕๒๘ ได้นิยามคำว่า “จัดหางาน” ไว้ว่า ประกอบธุรกิจจัดหางานให้แก่คนหางานหรือหาลูกจ้างให้แก่ นายจ้าง โดยจะเรียกหรือรับค่าบริการตอบแทนหรือไม่ก็ตาม แต่โดยที่พระราชบัญญัติจัดหางาน และคุ้มครองคนหางาน^๖มิได้นิยามคำว่า “ธุรกิจ” ไว้ และเมื่อพิจารณาความหมายจากพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๒๕ ซึ่งให้ความหมายของคำว่า “ธุรกิจ” ว่า การงานประจำ เกี่ยวกับอาชีพค้าขาย หรือกิจการอย่างอื่นที่สำคัญและไม่ใช่ว่าราชการแล้ว เห็นว่าการประกอบธุรกิจ จัดหางานตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน^๗เป็นการประกอบกิจการที่ไม่ใช่ ราชการ นอกจากนั้น มาตรา ๙^๘แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน^๙ยังได้

“พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ.๒๕๒๘

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“จัดหางาน” หมายความว่า ประกอบธุรกิจจัดหางานให้แก่คนหางานหรือหาลูกจ้างให้แก่ นายจ้าง โดยจะเรียกหรือรับค่าบริการตอบแทนหรือไม่ก็ตาม

ฯลฯ

ฯลฯ

^๖พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ.๒๕๒๘

มาตรา ๙ ผู้ขออนุญาตจัดหางานในประเทศต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นผู้รับอนุญาตจัดหางาน

(๔) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตจัดหางาน

(๕) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตจัดหางาน

(๖) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๗) ไม่เป็นผู้มีหรือเคยมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๘) ไม่เป็นกรรมการ หุ่นส่วน หรือผู้จัดการของนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้รับอนุญาตจัดหางาน

(๙) ไม่เป็นกรรมการ หุ่นส่วน หรือผู้จัดการของนิติบุคคลซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตจัดหางานหรืออยู่ในระหว่างใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจัดหางาน

(๑๐) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือคำสั่งที่ชอด้วยกฎหมายให้จำคุกในความผิดที่กฎหมายบัญญัติให้ถือเอาการกระทำโดยทุจริตเป็นองค์ประกอบ หรือในความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขออนุญาตจัดหางานในประเทศไว้หลายประการเช่น มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ ไม่เป็นผู้มีหรือเคยมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้จำคุกในความผิดที่กฎหมายบัญญัติให้ถือเอาการกระทำโดยทุจริตเป็นองค์ประกอบ หรือในความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ฯลฯ และในกรณีที่ผู้ขออนุญาตจัดหางานเป็นนิติบุคคล นิติบุคคลนั้นจะต้องมีสัญชาติไทยและผู้จัดการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังกล่าวข้างต้นด้วย จึงเห็นได้ว่าพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางานฯ มีเจตนารมณ์ที่จะบังคับใช้กับเอกชนเท่านั้น นอกจากนี้ หากพิจารณาตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๒๖ เรื่อง นโยบายการมีงานทำและแก้ปัญหาการว่างงาน กรมอาชีวศึกษาก็มีหน้าที่เพียงจัดให้มีระบบตลาดแรงงานในรูปของบริการข่าวสาร การประสานงานระหว่างสถาบันการศึกษาและผู้ต้องการแรงงานเท่านั้น มิได้มีหน้าที่ประกอบธุรกิจจัดหางานแต่ประการใดจึงไม่อยู่ในความหมายของคำว่า “จัดหางาน” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

โดยที่กรมอาชีวศึกษาเป็นส่วนราชการระดับกรม สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ^๓ มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพเพื่อผลิตกำลังคนประเภทช่างฝีมือในสาขาวิชาชีพ

(๑๑) มีหลักประกันเป็นจำนวนเงินตามที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งแสนบาทวางไว้กับนายทะเบียน เพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตจัดหางานดังกล่าวเป็นนิติบุคคล นิติบุคคลนั้นต้องมีสัญชาติไทยและมีผู้จัดการซึ่งเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่งด้วย

^๓ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๒

ข้อ ๒๔ กระทรวงศึกษาธิการมีส่วนราชการดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๓) กรมการฝึกหัดครู
- (๔) กรมการศาสนา
- (๕) กรมการศึกษานอกโรงเรียน
- (๖) กรมพลศึกษา
- (๗) กรมวิชาการ
- (๘) กรมศิลปากร
- (๙) กรมสามัญศึกษา
- (๑๐) กรมอาชีวศึกษา
- (๑๑) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
- (๑๒) สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
- (๑๓) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
- (๑๔) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู

ต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และส่งเสริมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เพื่อช่วยให้ประชาชนทั่วไปมีความรู้ความสามารถประกอบอาชีพได้ โดยจัดหลักสูตรวิชาชีพออกเป็นประเภทวิชาและระดับต่าง ๆ ในด้านเกษตรกรรม คหกรรม พาณิชยกรรมศิลปหัตถกรรม และอุตสาหกรรม ตลอดจนจัดการอาชีวศึกษาประเภทหลักสูตรระยะสั้นหลักสูตรพิเศษ และให้บริการด้านออกแบบและก่อสร้างแต่หน่วยงานต่าง ๆ ของกระทรวงศึกษาธิการ ฉะนั้น กรมอาชีวศึกษาย่อมดำเนินการประสานงานระหว่างสถาบันการศึกษากับผู้ต้องการแรงงานให้แก่นักเรียนและนักศึกษาในสถาบันการศึกษาภายในขอบเขตอำนาจและหน้าที่ของตนตามกฎหมายได้ และเพื่อกรมอาชีวศึกษามีใช้เอกชนที่จะต้องดำเนินการภายใต้พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางานฯ แล้วการที่สถานศึกษาได้จัดตั้งสำนักงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานขึ้นภายในสถานศึกษาเพื่อทำหน้าที่เผยแพร่ข่าวสารข้อมูลด้านตลาดแรงงานและประสานงานกับผู้ต้องการแรงงาน โดยให้บริการเฉพาะนักเรียนนักศึกษาในสถาบันการศึกษา จึงถือไม่ได้ว่าเป็นการจัดหางานตามความหมายของพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางานฯ ซึ่งจะต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

อย่างไรก็ตาม โดยที่ปรากฏว่ากรมอาชีวศึกษาและสำนักงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานของสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาได้ดำเนินการจัดหางานให้แก่เรียนนักศึกษาในสังกัดในรูปของตลาดนัดแรงงานภายในสถานศึกษาด้วย ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) เห็นว่าการจัดตลาดนัดแรงงานดังกล่าวจะไม่สอดคล้องกับนโยบายซึ่งกรมอาชีวศึกษาได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีดังกล่าว

(๒) สำหรับปัญหาข้อ ๒ และข้อ ๓ ที่ว่า การที่สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาจัดตั้งหน่วยงานขึ้นภายในสถานศึกษาเพื่อให้บริการแนะแนวอาชีพและจัดหางานโดยใช้ชื่อว่าสำนักงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน และไม่ได้ขอรับอนุญาตจากนายทะเบียนจะเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๖๕^๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ.๒๕๒๘ ซึ่งต้องรับโทษทาง

(๑๕) สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๒๓

มาตรา ๔ ให้แบ่งส่วนราชการกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้

(๑) สำนักงานเลขาธิการกรม

(๒) กองการเจ้าหน้าที่

(๓) กองคลัง

(๔) กองบริการเครื่องจักรกล

(๕) กองแผนงาน

(๖) กองวิทยาลัยเกษตรกรรม

(๗) กองวิทยาลัยเทคนิค

(๘) กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา

(๙) กองออกแบบและก่อสร้าง

(๑๐) หน่วยศึกษานิเทศก์

๔โปรดดูเชิงอรรถที่ (๓)

อาญาตามมาตรา ๗๕^๔ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันหรือไม่ และการที่สถานศึกษาจัดตั้งสำนักงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานขึ้นภายในสถานศึกษาจะเป็นการต้องห้ามตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๒๙ เรื่อง กำหนดสถานที่ซึ่งต้องห้ามจัดตั้งสำนักงานจัดหางานหรือไม่ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยปัญหาข้อ ๑ ว่าการดำเนินการของสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาตามนโยบายของคณะรัฐมนตรีดังกล่าวไม่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางานแล้วจึงไม่จำต้องวินิจฉัยปัญหาทั้งสองข้อนี้อีกแต่อย่างใด

อนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) เห็นว่า ตามที่สถานศึกษาจัดตั้งสำนักงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานขึ้นภายในสถานศึกษาโดยใช้ชื่อว่า “สำนักงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน” คำว่า “จัดหางาน” อาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดได้ว่าเป็นการจัดตั้งสำนักงานจัดหางานอันเป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางานฯ ดังนั้น เพื่อป้องกันการเข้าใจผิดดังกล่าว กรมอาชีวศึกษาสมควรจะหลีกเลี่ยงการใช้ชื่อดังกล่าวเสีย

(ลงชื่อ) วัฒนา รัตนวิจิตร

(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

รองเลขาธิการฯ

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔

^๔โปรดดูเชิงอรรถที่ (๔)